

Capitolul 1

CE ESTE SEXUALITATEA?

În ființa lui Dumnezeu, cei doi poli sunt legați unul de celălalt în unitate perfectă și echilibru absolut. În această stare, nu există nici tensiune, dar nici creație. Creația începe cu polul negativ, care este eliminat din această unitate și, în consecință, cei doi poli se separă și devin opuși unul față de celălalt ca forță și rezistență. Cu toate acestea, ei nu sunt niciodată foarte departe unul de altul, iar unitatea dintre cei doi poli nu încetează niciodată să existe; ei aparțin unul celuilalt la nesfârșit: nu pot fi niciodată total separați, căci unitatea continuă ce dănuie între ei ca o tensiune magică a puterii infinite îi atrage din nou unul spre celălalt, fără întrerupere, cu scopul restabilirii situației inițiale de absență a tensiunii între ei.

Din această tensiune se naște întreaga creație. Fără ea, nu este posibilă nici creația, și nici viața, pentru că tocmai această tensiune *este* viața. Aceasta înseamnă că fiecare creatură vie include cei doi poli în ființa ei, drept sinele său vital, căci fără ei nu ar putea trăi. La om, locul polului pozitiv este capul, iar al polului negativ este coccisul, situat la baza coloanei vertebrale, iar tensiunea dintre cei doi poli reprezintă viața.

Viața trebuie să fie propagată în noua creatură vie, și pentru ca o nouă creatură vie să ia ființă, cei doi poli opuși trebuie să creeze între ei o nouă tensiune vitală, din care noua viață poate fi generată. În ciuda faptului că fiecare creatură vie, inclusiv omul, suportă această tensiune vitală între cei doi poli, în coloana sa vertebrală, totuși această tensiune se manifestă în trupul său doar într-un singur pol care așteaptă unirea cu polul contrar exterior, înainte ca el să transmită viața într-o nouă creatură vie. În conștiința sa fizică, în calitate de ființă umană, omul habar nu are că el poartă în suflet și în adevăratul său sine acești doi poli. El se identifică cu trupul care, în ordinea actuală a naturii, manifestă doar un singur pol și caută completarea în exterior, de la o altă persoană care manifestă polul opus. Unificarea perfectă a celor doi poli în același trup este imposibilă, căci materia izolează, separă și oferă rezistență. Chiar așa stând lucrurile, cei doi poli luptă pentru unitate în și prin trup și caută o cale să dobândească armonia unul cu celălalt, măcar pentru a reproduce starea primordială. Cei doi poli se manifestă în trup la cele două sexe prin organele genitale, care dau posibilitatea ca unitatea fizică să fie realizată sexual pentru un scurt timp. De vreme ce starea de armonie a celor doi poli este starea primordială a lui Dumnezeu, a ființei și a vieții, reunificarea celor doi poli – întâlnirea celor două sexe – dă naștere unei noi tensiuni, unei noi vieți, unei noi creaturi într-o celulă potrivită acestui scop. Aceasta, la rândul ei, poartă în sine tensiunea divină a vieții, dar din nou ea se manifestă în trupul ei sub forma unui singur pol – a unui sex – prin care viața pământească este transmisă mai departe, prin intermediul cuplării periodice a sexelor. Aceasta este sexualitatea.

Energia care se manifestă prin sexualitate și care constituie legătura dintre spirit și materie și, prin urmare,

posedă importanta abilitate *de a ajuta un spirit în interiorul trupului* și de a fecunda materia cu noua viață, se numește „energie sexuală”.

Dar cu toate că omul, prin conștiința sa, a decăzut din starea primordială paradisiacă, în care ambii poli se susțin unul pe celălalt, el simte oarecum inconștient că o atare stare inițială rămâne o posibilitate și, dincolo de informația sa despre jumătatea manifestată, el tânjește să atingă integritatea pe care o poartă în suflet și în propria viață, să ajungă din nou la ceea ce întotdeauna a fost, este și va fi. Omul nu realizează că poate dobândi această stare primordială de integritate a propriei ființe în timpul vieții sale pământești, și încă și mai puțin realizează că singurul mijloc capabil să-l ajute să atingă această stare este propria energie sexuală. Energia sexuală, la urma urmelor, păstrează pentru om un secret care nu are nicio legătură cu procrearea noii vieți. *Așa cum energia sexuală a ajutat omul să iasă din starea sa spirituală și să coboare în trup, la fel îl poate ajuta să revină în deplină cunoștință la starea sa primordială divină de integritate.*

În același timp, acest secret înseamnă că atributele energiei sexuale – dacă el nu-și risipește forța creatoare, dătătoare de viață, ci o păstrează pentru propriul său corp – pot, pe de o parte, să-i completeze corpul cu viață, să-i sporească vitalitatea interioară, să-l mențină în floarea tinereții sau să-l revitalizeze și, pe de altă parte, prin sporirea vitalității, să-i trezească, să-i stimuleze și să-i activeze centrii nervoși superiori cerebrali, astfel încât să-i trezească din starea lor latentă anterioară. Aceste plexuri nervoase și centrii cerebrali din corp ajută la manifestarea și susținerea centrilor pur intelectuali pe care omul îi are în ființa sa spirituală, și care sunt denumiți *chakre* în filozofia yoga. Și dacă prin acțiunea

energiei sexuale dătătoare de viață, care nu a fost utilizată, ci reținută pentru propriul său trup, acestor centri sau *chakre* li se permite să se manifeste, atunci omul atinge autoritatea asupra forțelor naturii în propria sa ființă și, prin puterea sa de sugestie hipnotică dezvoltată în mod conștient, în fiecare creatură vie. El atinge conștiința absolută divină, devine un întreg, un iluminat, un om al magiei, un magician alb.

Această carte își propune să abordeze secretul prin care o ființă umană poate atinge acest nivel de conștiință universală cu ajutorul energiei sexuale controlate, și cum poate obține controlul asupra forțelor naturale. Dar nu e pentru toată lumea! Pentru că există două feluri de oameni pe pământ. Cei vii, care sunt deja „ființe vii”, și cei „morți”, care sunt doar „bărbați” și „femei”.

Cei vii, ca și cei morți, duc un trup cu ei – ei *locuiesc* într-un trup – și de vreme ce corpul omenesc sub actuala ordine a naturii, manifestă doar o jumătate din întreg, doar un singur pol, cei vii, ca și cei morți, poartă în trup doar o jumătate din întreg, un singur pol, un singur sex. Și astfel, deși cei vii au, de asemenea, un trup și poate că duc o viață sexuală sănătoasă, bazată pe dragoste, ei sunt dincolo de toate acestea conștienți că sexualitatea și toate problemele care decurg din sexualitate își au originea doar în trup, aparțin doar trupului, și nu ființei lor adevărate, spiritului lor, *sinelui* lor. Spiritul – adevăratul Ego¹⁷, numit și Sine – nu are sex și prin urmare, o ființă umană care a atins conștiința în spirit, în ființa sa adevărată, un om care este conștient și viu, nu mai caută jumătatea în toate, ci întregul, absolutul; nu mai caută trecătorul și

---

¹⁷ Ego – concept al psihologiei analitice, definind partea conștientă, responsabilă de identitate și continuitate, distinctă de personalitate și având funcțiile psyche-ului: gândire, emoție, simț, intuiție. (n.tr.)

trupescul, ci eternul și divinul. Problema lui nu este cauzată de sexualitatea corpului, ci, dacă se poate vorbi despre așa ceva, de contrastul dintre pământesc-trupesc și spiritual-divin. Scopul său este să devină conștient în spirit și să obțină controlul total asupra trupului și asupra tuturor forțelor care astfel vor fi la dispoziția sa în ființa lui adevărată. În conștiința lor, acești oameni stau deasupra sexualității, deasupra sexului, și sunt deja „ființe umane” complete, chiar dacă la un nivel fizic ei poate că duc totuși o viață sexuală. Ținta lor este să ajungă la ceea ce ilustrează atât de clar cea mai mare carte din pachetul de tarot: marele Sine, marele Ego, care nu se mai manifestă prin sex, pentru că el a unit în mod conștient cele două polarități în sine și este, în consecință, un întreg. Acesta lasă homunculusul, care este o ființă fizică și aparține totuși unui sex, să danseze după bunul plac ca o mică marionetă, ca un simbol al manifestării, pentru că acesta este rolul său în lumea materială pământească.

„Cei morți”, inconștienți în mod constant și ducând o existență pe deplin fizică, care încă nu trăiesc (doar trupul lor este viu), sunt în primul rând ființe încă separate sexual și care, de aceea, gândesc totul în termeni de sex. Ei se identifică încă cu micile marionete, cu homunculusii care dansează în cerc pe palma marelui Ego, unde își joacă rolul. Ei sunt încă doar jumătăți ale întregului; ei sunt înainte de toate „bărbați” și „femei”. Pentru ei există doar sex și nimic altceva. Chiar și celălalt mare instinct, autoconservarea, există pentru ei doar ca un slujitor al senzualității și sexului; ei mănâncă, beau și se delectează cu bunătați numai ca să fie cât se poate de sănătoși și să stoarcă ultimul strop de sexualitate din trupurile lor. În timp ce își câștigă mijloacele de trai, fac bani, reușesc într-o carieră, intră în contact cu alți oameni,

tot ce rostesc, comunică, scriu și fac, totul are doar o singură forță motivantă: dorința sexuală. Este mândria și ambiția lor supremă să atingă culmea potenței sexuale și a reușitei în amor. Bineînțeles, de vreme ce nu au atins niciodată conștiința spiritului, odată ce suprasolicitarea le vlăguiește trupurile, ei nu rămân decât cu deșertăciunea lor infinită și, pe măsură ce trupurile lor îmbătrânesc, sunt aruncați în întunericul din ce în ce mai profund și în senilitate. La naștere, spiritul lor a murit pentru trup, iar conștiința lor trăiește și moare odată cu viața și moartea trupului. Hristos îi numește „morții care își îngroapă morții”, iar apostolul Pavel afirmă despre ei că reprezintă „omul neduhovnicesc care nu primește adevărurile Duhului lui Dumnezeu: căci pentru el sunt o nebunie”. Această carte nu a fost scrisă pentru acești oameni, pentru că ei nu o vor înțelege niciodată și o vor privi ca pe o nebunie.

Dar sunt „oameni” care au înțeles că cei care devin slabi și senili odată cu vârsta nu sunt singurii locuitori ai pământului, ci au existat dintotdeauna oameni care, deși au înaintat în vârstă și adeseori destul de mult, nu au devenit senili, ci dimpotrivă, au fost zi de zi mai scilpitori la minte, mai înțelepți, mai informați și mai puternici și care, cum ar fi Goethe¹⁸ de pildă, și-au păstrat, de asemenea, frumusețea trupurilor. Sunt oameni care deja au înțeles că există două feluri de ființe umane pe pământ, să-i numim după cum preferăm cei vii și cei morți, cei treziți și cei adormiți, cei conștienți și cei inconștienți, dar care au devenit vag conștienți de contextul acestei diferențe și ar vrea să urmeze

---

¹⁸ Johann Wolfgang von Goethe (1794-1832) – poet german, ilustru gânditor și om de știință, una dintre cele mai seamă personalități ale culturii universale. (n.tr.)

aceste exemple. Cartea aceasta a fost scrisă pentru ei. Pentru cei care au înțeles sau ar vrea să înțeleagă de ce apostolul Pavel a spus: „De ce ai teamă de moarte, tu nebunule: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba!” Cu alte cuvinte, nu toți ne pierdem conștiința murind. Această carte a fost scrisă pentru toți acei care caută calea de evoluție de la limitarea trupului la libertatea spiritului.

Dorim să transmitem celorlalți rezultatele cristalizate și clarificate, referitoare la filozofia străveche yoga, plus observațiile și experiența adunate pe durata a câtorva decenii. Această experiență nu a fost extrasă din cărți și nu a fost afectată de diferite ipoteze științifice ingenios concepute, care se schimbă o dată la zece ani, ci, liberă de toate influențele impuse, a fost descoperită, trăită și simțită în propria noastră cale prin viață.

Este important să subliniez, în legătură cu această etapă, un punct în mod special. Așa cum doi oameni nu sunt la fel, nici două căi spirituale nu sunt identice. Destinele umane diferă enorm, și la fel și căile pe care noi toți le urmăm spre țelul final. Extrem de rar se întâmplă ca doi oameni de sexe diferite să se unească pentru ca fiecare să fie completarea celuilalt, în armonie perfectă, și amândoi să realizeze o unitate cu adevărat încântătoare. Dar este și mai rar ca doi oameni care au realizat această minunată apropiere să reușească să o mențină de-a lungul vieții, până când moartea îi va despărți. Iar dacă celor doi oameni li s-a oferit darul extraordinar de la Dumnezeu al unei vieți petrecute împreună într-o asemenea armonie interioară, să-i lăsăm să se bucure de această rară comuniune și să fie recunoscători. De aceea spun că dacă această carte ar fi să ajungă la ei, cu siguranță nu le este destinată. Cu toate acestea, ei ar trebui să nu uite că mulți

alții dintre semenii lor au avut poate cândva o experiență similară a armoniei în cuplu, dar, prin forța împrejurărilor, au pierdut-o curând după aceea și au rămas singuri. Și că alții și mai mulți nu au trăit poate niciodată în viața lor o asemenea legătură și sunt nevoiți să ducă o viață în singurătate, de la început până la sfârșit, de parcă Dumnezeu ar dori să le arate că răspunsul la problema lor trebuie să fie căutat și găsit nu în relațiile personale, ci într-un cu totul alt mod. Pentru aceștia și pentru alții care simt un impuls interior profund să-l caute și să-l găsească pe Dumnezeu, această carte poate fi un ajutor și o călăuză.

Intenția noastră nu este de a-i dezobișnui pe unii aspiranți la calea yoga de a avea o atitudine umană *sănătoasă* față de viața pământească și față de dragostea pământească. Dimpotrivă, noi dorim să determinăm o astfel de atitudine în fiecare om, pentru că drumul nostru trebuie și poate începe numai când suntem sănătoși. Dar yoga este cea mai sănătoasă și, în consecință, cea mai scurtă cale de evoluție spirituală, prin care ființele umane avansează spre țelul suprem, spre Dumnezeu.

Această cale, care începe de la prima trezire, de la cel mai profund și mai nedefinit nivel de conștiință, încă grosier, și progresează spre autocunoașterea perfectă, spre conștiința de sine divină și spre adevărata unitate cu Dumnezeu, o numim yoga.

Și de vreme ce energia sexuală este forța motrice care ajută omul să urmeze această cale, să meargă tot mai departe și tot mai sus de-a lungul ei și care, într-adevăr, îl impulsionează și se manifestă la cel mai jos nivel în trup, unde reprezintă legătura între minte și materie, *yoga și energia sexuală nu pot fi separate una de cealaltă.*

Dacă vom urma calea yoga, nu înseamnă că trebuie să îmbrățișăm o viață ascetică. La începutul practicii yoghine, trebuie să învățăm mai întâi să trăim sănătos sub toate aspectele, *cu* natura și nu împotriva naturii. Acest fapt include a mânca și a bea sănătos și, fără îndoială, a avea o viață erotică sănătoasă. Yoga ne învață că o persoană devine mai întâi sănătoasă în gândire și în spirit și abia apoi în trup, ducând astfel o viață împlinită. Cum poate cineva să renunțe la viața sexuală, dacă nu a aflat încă ce înseamnă o viață sexuală sănătoasă?

Etapele ulterioare, prin care cel care practică yoga se detașează tot mai mult de corpul său fizic și se apropie de spirit, vor fi atinse de fiecare în mod necesar, ca o dezvoltare firească a gândirii conștiente, pentru că această dezvoltare este inerentă în fiecare ființă, la fel cum într-o plantă sau într-o floare se află înscris procesul prin care prinde înainte de toate rădăcină, apoi îi cresc frunzele, apoi produce flori și, în cele din urmă, atinge punctul culminant când dă naștere la fructe, pentru că acest scop a fost mereu latent în sămânță. Omul, asemeni seminței, poartă în el abilitatea de a ajunge la țelul suprem – Dumnezeu – și de a deveni un om-Dumnezeu. Urmând legile firești, totuși această cale a dezvoltării naturale durează foarte mult timp, poate și mii de ani; este laborioasă și plină de regrete și poate necesita multe reîncarnări. Dar omul poartă o capacitate secretă în sine, aceasta constând în propria sa energie sexuală, cu ajutorul căreia el poate realiza această evoluție într-un timp mult mai scurt. La fel cum lumea poate folosi mijloace artificiale pentru a forța florile să se dezvolte mai devreme decât s-ar dezvolta natural, și omul poate atinge maturitatea spirituală mult mai devreme urmând calea sa lăuntrică spre conștiință, cu ajuto-

rul diferitelor metode yoghine care grăbesc evoluția noastră interioară. Niciuna dintre etapele evoluției nu pot fi omise, dar timpul poate fi scurtat ca și cum am privi această realitate printr-un telescop. Așa cum floarea are nevoie de căldură suplimentară pentru acest proces, la fel și omul necesită căldură suplimentară și vitalitate, aprinse de focul secret. Iar combustibilul – focul secret al Ordinului Rosicrucian¹⁹ – este, așa cum am spus, energia sexuală. Între felul natural de evoluție a omului și evoluția accelerată cu ajutorul energiei sexuale, există, totuși, o foarte mare diferență. Ea nu ține doar de faptul că scopul, conștiința universală, este atins mult mai repede, ci și de acela că omul, în timpul cât învață despre această posibilitate și o pune în practică, este încă în posesia potenței sale sexuale depline și este capabil nu numai să acopere calea dezvoltării spirituale mult mai rapid, dar, în același timp, să și pună stăpânire pe forța vitalizantă latentă din energia sexuală, să o transforme în putere creatoare divină și să o domine pentru scopurile sale. De aici numele acestui sistem: yoga sau „yoke”²⁰. În același timp, aceste puteri înzestreză omul, de asemenea, cu abilitățile magice care au fost descrise adeseori și care ne sunt familiare din viețile marilor sfinți și yoghini – cunoscute în terminologia yoga drept *siddhis*²¹ – cum ar fi clarviziunea, regenerarea propriului trup, vindecarea miraculoasă, alungarea demonilor, învierea morților, levitația, telepatia și profeția și așa mai departe.

---

¹⁹ Ibidem p. 15 (n.tr.)

²⁰ În limba sanscrită, cuvântul *yoga* este o derivare a termenului pre-indo-european *yugam*, dintr-o rădăcină *yeug-* (sanscrită *yuj-*) însemnând *a se alătura* sau *a se uni*, înrudit cu latinescul *iugum* și termenul modern englezesc *yoke*. (n.tr.)

²¹ *siddhi* – termen sanscrit care poate fi tradus ca „perfecțiune”, „realizare”; putere paranormală dobândită prin practica yoga. (n.tr.)